

Svar på Interpellation av Martin Westmont (SD) till skolborgarrådet Isabel Smedberg-Palmqvist (L) om den socioekonomiska resursfördelningen

Dnr KS 2020/1126

Martin Westmont har ställt ett antal frågor gällande det socioekonomiska resursfördelningssystemet. Stockholm har haft en för staden gemensam socioekonomisk omfördelning sedan 2007, och nuvarande system har funnits sedan 2013.

1. Vad är den blågröna majoritetens mål med den socioekonomiska resursfördelningen, är det något man kommer att fortsätta med? Och om så är fallet planerar man några åtgärder för att vända den utveckling vi ser där de skolor och elever som får mest pengar också presterar sämst skolresultat?

Det finns en stor politisk enighet i Stockholms stad om att det är viktigt att fördela resurser utifrån skolornas socioekonomiska sammansättning. Stockholms stad har en av de starkaste socioekonomiska omfördelningarna i landet, något som både denna och tidigare majoriteter stått bakom och fortsatt stödjer. Enligt skollagen ska kommunerna fördela resurserna utifrån elevernas behov. Elever som har sämre socioekonomiska förutsättningar behöver fler kompensatoriska insatser. Att Stockholms stad ser till att resurserna följer elevernas förutsättningar är grundläggande för att skolorna ska kunna uppfylla sitt kunskapsuppdrag. Under nuvarande majoritet har flera insatser gjorts för att satsa på kunskapsresultaten i utsatta områden. Den blågröna majoritetens mål är att uppnå en likvärdig utbildning för alla Stockholms elever. I budgeten har utbildningsnämnden dels fått i uppdrag att fokusera på kunskapsresultaten i skolor i särskilt utsatta områden, samt särskilt säkerställa att det socioekonomiska stödet används evidensbaserat till exempel genom att satsa på systematiskt kvalitetsarbete, tidiga insatser och samverkan mellan skolans intressenter.

2. Anser skolborgarrådet att det är ansvarsfullt att betala ut extra skattepengar till skolor trots tydliga indikationer på att extrapengarna inte gör någon mätbar skillnad?

Jag anser att det är ytterst ansvarsfullt att betala ut pengar till stadens skolor och fristående skolor på lika villkor. Det inkluderar att kompensera för elevernas socioekonomiska förutsättningar. Att Martin Westmont anser att det indikeras att extrapengarna inte gör någon

mätbar skillnad är inte samma sak som att det stämmer. Att ha resurser för att ha tvåläraresystem, extra undervisning, mindre gruppstorlekar etc är avgörande för att elever som till exempel inte har studiebakgrund eller svenska språket i hemmet ska få en möjlighet att tillgodogöra sig kunskapen i skolan. Jag har ofta kontakt med skolledare i utsatta områden som tydligt kan redogöra för de kompensatoriska insatser de gör. Jag vet också hur mycket elevernas utsatta situation påverkar skolsituationen. Det är en situation, till exempel med osäkra boendeförhållanden som leder till frekventa skolbyten, som kommer av den starka segregation som finns i Stockholm. För att ge alla elever samma möjligheter behövs inte bara en stark kompensatorisk skola utan också en framgångsrik integrationspolitik. Inte minst behöver vi fortsätta arbetet som jag tillsammans med socialborgarrådet Jan Jönsson påbörjat om att öka samverkan mellan skola och socialtjänst.

3. Är skolborgarrådet beredd att ställa högre redovisningskrav på de skolor som tilldelas socioekonomiskt stöd?

Alla skolor tilldelas socioekonomiskt stöd, från skolorna i innerstaden till skolorna i ytterstaden. Det är viktigt att förstå att alla skolor i Stockholms stad får resurser inom det socioekonomiska systemet och att de flesta skolor får en fördelning någonstans i mitten av skalan. Det systematiska kvalitetsarbetet är genomgående i utbildningsförvaltningens arbete och gäller alla skolor. De uppdrag som lagts i budget om att arbeta evidensbaserat med den socioekonomiska resursfördelningen och att satsa på kunskapsresultaten i särskilt utsatta områden redovisas till nämnden.

Stockholm den 2021-04-28

Isabel Smedberg-Palmqvist